Opinió | 7 | Actualitzat el 27/02/2015 a les 12:01

Ser comarca

El Bages no és comarca perquè així ho digués la divisió territorial promoguda per la Generalitat republicana l'any 1936 o perquè l'any 1987 la nova Generalitat aprovés la Llei de divisió comarcal que donà lloc a la creació dels consells comarcals. No, el Bages és comarca perquè així ho entenen els seus habitants i perquè aquest ha estat fins ara un àmbit útil des del qual organitzar la nostra vida quotidiana, per anar a comprar, per accedir a determinats serveis públics, per impulsar la vida social, esportiva o cultural. El Bages és comarca i Manresa n'és la seva capital perquè la gent de Navàs van al cinema als Trullols, els santvicentins van a comprar-se les camises al carrer Guimerà, els de Fonollosa es visiten a l'Hospital General, els joves d'Artés no es perden cap concert de l'Stroika, els teatreros de Navarcles saben que el Kursaal també és casa seva i el pavelló del Bàsquet Manresa hi crida de tota la comarca. I, alhora, el Bages és comarca perquè als manresans ens hem fet nostre el Carnestoltes de Sallent, el Sant Joan d'Artés o els traginers de Balsareny, perquè un cop a l'any sembla que hem de pujar a Montserrat o perquè els *runners* i ciclistes de la ciutat omplen les curses que s'organitzen per tota la comarca. I el Bages és comarca perquè si no, no existiria aquesta mateixa paraula i perquè l'any 1904 es va fundar el diari *El Pla de Bages*, l'any 1905 es va crear el Centre Excursionista de la Comarca del Bages, durant la transició l'Agrupació Manresana de Folklore va canviar el nom pel d'Agrupació Cultural del Bages, l'any 1980 la Feria de Muestras passà a denominar-se Expo-Bages i l'any 1985 es creà la Mancomunitat de Municipis del Bages per l'Abocador. La realitat social que ens fa comarca és prèvia i molt més important a la realitat legal i administrativa que ho certifica. Encara més si tenim en compte que els consells comarcals són simples gestors/repartidors de partides finalistes i que serveixen, sobretot, de suport als municipis petits més que d'articuladors i planificadors comarcals.

Dic tot això perquè em fa l'efecte que al Moianès tenen clar que volen un consell comarcal per repartir i gestionar des d'allà mateix la promoció turística, les beques de menjador o el transport escolar, però no sé si tenen gaire clar que siguin realment una comarca. Bé, potser a Moià sí, però no tant a Calders o a Monistrol, per exemple, des d'on Artés no sembla tant mal lloc per seguir anant a cal metge o a l'institut. I és que les comarques es van definir fa un segle mirant on anava a mercat la gent de cada poble, i ara, amb unes carreteres, uns vehicles i uns hàbits de consum que no tenen res a veure amb les d'aleshores, amb un país que s'ha fet tan petit que la gent del Berguedà pot baixar a Barcelona a comprar-se una samarreta, fer-hi el vermut i tornar a casa per dinar, caldria, potser, repensar-se el paper de les comarques i els consells comarcals. En aquest sentit, hi ha una funció que no fan i que sí que haurien de fer, el de planificadors urbanístics supramunicipals. Amb Manresa enganxada als pobles del seu costat, no tindria més sentit fer un POUM de tot el pla de Bages, en lloc de vuit o nou de diferents i desvinculats?